

A Fővárosi Ítéltábla a Faludy, Wolf, Theiss Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Pozderka Ügyvédi Iroda és a 324. számú Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen biztosítási szerződésből eredő igény érvényesítése iránti perében a ... Törvényszék 2015. június hó 18. napján kelt 4.G.41.555/2011/116. számú ítélete ellen a felperes részéről 117. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes a 2006. május 11-én megkötött Építési és Szerelési Biztosítási Szerződés alapján a F. Zrt..É..... területén 2007. november 23-ai próbaüzem során bekövetkezett kárért helytállni tartozik.

A kártérítés összecszerűsége tekintetében - az elsőfokú perköltségre is kiterjedően - az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és ebben a körben az elsőfokú bíróságot újabb eljárás, és újabb határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a felperesnek 5.954.300,- (ötmillió-kilencszázötvennégyezer-háromszáz) forint, az alperesnek 2.719.900,- (kettőmillió-hétszáztizenkilencezer-kilencszáz) forint másodfokú perköltsége merült. fel.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes 413.990.528,- forint tőke és kamata megfizetése iránti keresetét - melyet arra alapított, hogy az E. Zrt. és az alperesi jogelőd között 2006. május 11-én kötött Építési és Szerelési Biztosítási Szerződés szerinti biztosítási esemény bekövetkezett, és ezért beállt az alperes fizetési kötelezettsége - elutasította. Tényként az alábbiakat állapította meg:

Az E. Zrt. fővállalkozóként kogenerációs erőművet épített a M. Zrt. részére a F. Zrt...vének területén. Ennek kapcsán Zrt. az alperesi jogelőddel Építési és Szerelési Biztosítási Szerződést kötött, a biztosítási kötvény szerint biztosított az E. Zrt., a M. Zrt., a F. Zrt. és a kivitelezésben résztvevő szerződéses alvállalkozók. A biztosítási szerződés elválaszthatatlan részét képezi az Építési és Szerelési Biztosítási

Feltételek (ÉPSZER), ennek VII./3/d. pontja szerint dologi károk esetében a biztosító kockázatviselése nem terjed ki a hibás tervezés miatti károkra, kivéve, ha erre írásbeli megállapodás jött létre a 115. számú záradéknak megfelelően. Az ÉPSZER XIII./1. pontja szerint a biztosító mentesül biztosítási események miatti károk megtérítésére alól, amennyiben bizonyítja, hogy a kárt jogellenesen a biztosított, illetve a szerződő fél, vagy ezek közvetlen hozzátartozói, a biztosított vezetője, a biztosított vagyontárgyak kezelésével együtt járó munkakört betöltő tagjai vagy szervei szándékosan vagy súlyosan gondatlanul okozzák. A XIII./3/d. pont szerint súlyosan gondatlan károkozásnak minősül, ha a kárt a foglalkozás szabályainak súlyos megsértésével okozták.

Az E. Zrt., mint fővállalkozó vállalkozási szerződést kötött a felperessel egy TBM-2B211T típusú gázturbina leszállítására és üzembe helyezésére. A turbinát a kanadai székhelyű R. cég, a turbina működéséhez szükséges égéslevegő-beszívórendszert pedig a svédországi székhelyű C. gyártotta és szállította le. A 2007. november 23-án délután a turbinát próbaüzem alá helyezték, 17 óra után meghibásodás volt észlelhető, és a turbina hibaüzenettel leállt. Az ellenőrzések során észlelték, hogy károsodás történt a gázturbinán belül, a gázgenerátorban több lapát eltörött, kicsorbult, egy M6-os rozsdamentes anyacsavarral való ütközés miatt, a bekövetkezett károkat az M6-os anyacsavarnak a turbina kompresszorába kerülése okozta, amely a légbeszívó rendszerből, a védőháló feletti térből került a turbina kompresszorába. Az anyacsavar az üzembe helyezéskor a légbeszívó rendszerben volt, oda kívülről nem kerülhetett, szándékos behelyezésre nincs adat, így a gyártási folyamat során kerülhetett oda. A gyártási folyamat után a C., illetve annak alvállalkozója alkalmazottai a leigazolás ellenére nem kellő gondossággal végezték a tisztasági ellenőrzést, ezt igazolja például az üzemzavar után talált hegesztési salakanyag maradvány, és a felperes sem végezte el a C. Telepítési útmutatója 6.2.Q pontja szerint előírt tisztasági ellenőrzést, mely ellenőrzés a rendszer felállítása és összeszerelése után tükörrel és lámpával, alpinista felszereléssel történhetett, mely ellenőrzéshez szükséges eszközök nem voltak rendszeresítve a felperes ellenőrzési protokolljában. Tervezési hiba ugyanakkor sem a turbina, sem az égéslevegő beszívó rendszer tekintetében nem volt, a hangtompító modulban meglévő nehezen, vagy nem ellenőrizhető zugok, és a szűrőháló sűrűsége nem tervezési hiba, a szűrőhálózattal a felperes kötelező előírás hiányában alkalmazott az átlagnál szigorúbb biztonsági intézkedéseket.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság azt a jogi következtetést vonta le, hogy a felperes alkalmazottai és az alvállalkozói alkalmazottai - akinek a tevékenységéért felel - a levegő beszívó rendszer idegen anyag mentességének ellenőrzése során súlyosan gondatlanul, az ellenőrzési eljárás szabályait megszegve jártak el, ezzel áll okozati összefüggésben következett be a biztosítási esemény, így az alperes mentesül az őt terhelő szolgáltatási kötelezettség alól az ÉPSZER XIII./1. és 3. pontja alapján.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a keresettel egyezően az alperes

marasztalását. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást okszerűtlenül, iratellenesen, helytelen logikai következtetések útján állapította meg, és egyes bizonyítékokat indokolás nélkül rekesztett ki a mérlegelések köréből. Kérte a tanúként meghallgatott J. tanúvallomásának bizonyítékként történő értékelését, a tanú két azonos turbina szerelésében már részt vett, amelyek csupán teljesítményükben voltak eltérőek a perbelitől, de azonos szerelési technológiát igényeltek. A turbinához szükséges elemek készen, kellő belső tisztítás és ellenőrzést követően, leponyvázva érkeznek a helyszínre, a felperest semmiféle olyan előírás nem terhelte, hogy alpinista technika igénybevételével ismét ellenőriznie kellett volna a teljes, a helyszínre szerelésre kész állapotban érkezett rendszerelemeket. Sem a felperes, sem a C. telepítési utasítása ilyen előírást nem tartalmaz, csupán általános követelményként írják elő a tisztasági ellenőrzés elvégzését. Utalt arra, hogy a jelen eljárásban az alperest terhelte a kimentés körében a bizonyítás, és a perben nem arra kellett választ kapni, hogy mi okozta a hibát, hanem arra, hogy a kár bekövetkeztével okozati összefüggésben megállapítható-e a felperes terhére súlyos gondatlanság. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tért ki a gondatlanság és súlyos gondatlanság vizsgálatára, annak elemzésére, illetve nem foglalt állást abban, hogy mely felperesi magatartás az, ami a perbeli biztosítási szerződés szerint az alperes mentesülésére alapot adhatna. Álláspontja szerint a súlyos gondatlanság a gondatlanságnak olyan foka, amely már közel áll a szándékossághoz, így pusztán az esetleges előírások megszegése sem elegendő a gondatlanság súlyos voltának megállapításához.

Az alperes a fellebbezésre tett ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból mellőzi az ítélet 5. oldal 3. bekezdés második mondatát, és a 4. bekezdést az utolsó mondat kivételével, mert e ténymegállapítások - nevezetesen, hogy a C. munkatársai a tisztasági ellenőrzést nem végezték el, a felperes mérnökei nem végeztek tisztasági ellenőrzést a R. telepítési útmutatója szerint azért, mert olyan információk birtokában voltak, hogy a tisztasági ellenőrzést a m.-i üzemben elvégezték - iratellenesek, és feltételezésen alapulnak. Kiegészíti a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását az elsőfokú bíróság iratanyag alapján az alábbiakkal:

A C. É.P. (rendeltetési szám PO06-07611) telepítési utasítása 6. pontja részletezi az összeszerelés általános teendőit, ennek 6.1. pontja a szellőző rendszer összeszerelését részletezi, míg a 6.2. pontja a beeresztő rendszer összeszerelésének pontos fázisait írja le. Ennek A.) pontja a következőt tartalmazza: szerelje össze a hangtompítót vezetékekkel a talajon, a rajz szerint szerelje fel az elzáró fojtószelepet a vezetékekre, szerelje fel a földelő kábeleket a vezetékek közé. A B.) ponttól a P.) pontig az útmutató pontosan részletezi, hogy miket, milyen helyzetben, mire kell felszerelni (pl. rugalmas

csatlakozót, hóvédő burkolatot, szűrőmodult), rendezi a felemelés pontos menetét, a felemelés után az összeszerelést (pl. szerelje össze a jégmentesítőt a hóvédő burkolatokat, stb.), a Q.) pont pedig a következőt tartalmazza: „gondosan tisztítsa meg a rendszert „(40. sorszám alatt csatolva).

A felperes **É.** Projekt megnevezésű munka összes fázisáról készült összefoglaló dokumentuma (40. sorszám alatt csatolva) tartalmazza az összes munkafázis menetét, és azt, hogy ki felelős a munkákért. A fázisok:

1. Szállítók,
2. Összeszerelés a műhelyben,
3. Teszt a műhelyben,
4. Összeszerelés,
5. Üzemindítás.

Az összeszerelés munkafázisai között a 4.1.2. pont tartalmazza az alkatrészek vizuális ellenőrzése munkarészt, ennek módszere (pl. alpinista technika) illetve eszközei (pl. flexibilis tükör, endoszkóp, stb.) említése nélkül.

A kárt okozó M6 anyacsavar származási helye nem állapítható meg minden kétséget kizáró bizonyossággal. A sérülés utáni vizsgálatnál nem találtak olyan csavart, amiről hiányzik az anya, így megállapítható, hogy a kárt okozó anyacsavar nem képezte a légbeszívó rendszer részét, feltételezhető, hogy az összeszerelés után került a légbeszívó rendszerbe. A hangtompító, azok tartóelemei vagy az alattuk beépített szűrőháló ideiglenesen stabil nyugvóhelyzetet biztosíthattak az M6-os anyacsavar számára, ahonnan csak a gázturbina működése során üzemszerűen fennálló rezgések következtében mozdult, ki, és jutott be a gázturbina kompresszorába. A hangtompító belépő oldalán található áramlásterelő idom a két végén nyitott, és a faltól 4-4 cm-re van átlagosan a nyitott vége. Az áramlásterelő idom vége nincs lezárva, így kialakul egy 2610 mm hosszú félhenger alakú üreg. Szakmai szempontok nem indokolják a nyitott végek létét, az így kialakuló üreg alkalmas egy M6-os anyacsavar befogadására. Ezen helyek ellenőrzéséhez endoszkópra vagy flexibilis tükörrre és lámpára van szükség. A másik nehezen ellenőrizhető hely a szemétfogó háló pereme, a probléma, hogy alulról a gázturbina oldaláról nem látható, ha például M6 csavar helyezkedik el ott, felülről pedig egy részét takarja a zajcsökkentő, így csak nehezen ellenőrizhető ez a perem. A szűrőháló pereme alulról a gázturbina oldaláról nem ellenőrizhető, felülről pedig egy részét takarja a zajcsökkentő, így tükörrel, lámpával ellenőrizhető ez a perem. (**B.** Intézete által készült szakvélemény)

J. tanú - akinek az ügyvezetése alatt álló **P.** Kft. a felperessel szerződéses kapcsolatban áll - több, a perbeli turbináéval azonos levegőbeszívó rendszer szerelési munkájában részt vett. E munkáknál az összeszerelést végzők abból indulnak ki, hogy az elemek beszerelésre kész, leponyvázott állapotban érkeznek a helyszínre. Az ellenőrzés arra terjed ki, hogy aállítás közben keletkezett-e sérülés. A teljes felállítást követően az idegen anyag mentesség vizsgálata úgy történik, hogy egy személy a vízszintes részen (szervizfolyosó) tartózkodva lenéz a

kürtőrészbe, egy másik személy ugyanezt a folyamatot alulról (a kürtő befordult egy vízszintes részbe - plénium rész - ahol a turbina található) végzi el. A rejtett zugok vizsgálata csak akkor történik külön, ha erre külön protokoll érkezik. A hangtompító a levegőbeszívó rendszer eleme.

Az így kiegészített tényállás figyelemmel nem ért egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy az alperes a per során bizonyította, hogy mentesül a helytállási kötelezettsége alól, mert a kárt jogellenesen a biztosított felperes, illetve a szerződő fél, vagy ezek közvetlen hozzátartozói, a biztosított vezetője, a biztosított vagyontárgyak kezelésével együtt járó munkakör betöltő tagjai vagy szervei szándékosan vagy súlyosan gondatlanul, azaz a foglalkozás szabályainak súlyos megsértésével okozták.

A perbeli biztosítási szerződés részletesen szabályozza, hogy milyen feltételek bizonyítása esetén mentesül az alperes a helytállási kötelezettsége alól, ezért a perbeli esetben nem a szerződéskötéskor hatályos 1959. évi IV. tv. (Ptk.) általános mentességi szabályából kell kiindulni, hanem a biztosítási szerződés rendelkezéséből. Az alperes ellenkérelmében a kimentés körében az ÉPSZER XIII./1. és a 3/d. pontjára hivatkozott, e szerint a biztosító mentesül a károk megtérítése alól, amennyiben bizonyítja, hogy a kárt jogellenesen a biztosított, illetve szerződő fél, vagy ezek közvetlen hozzátartozója, biztosított vezetője, a biztosított vagyontárgyak kezelésével együtt járó munkakört betöltő tagja vagy szerve szándékosan vagy súlyosan gondatlanul okozták. Súlyosan gondatlan károkozásnak minősül, ha a kárt a foglalkozás szabályainak súlyos megsértésével okozták. Azt kellett ezért vizsgálni a perben, hogy a szerződésben kikötött, mentesüléshez szükséges valamennyi feltétel bekövetkezett-e, illetve e feltételeket az alperes bizonyította-e. E körben az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása hiányos, ezért azt a másodfokú bíróság az alábbiakkal egészíti ki:

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a biztosítási szerződés pontosan megjelöli azokat a személyeket, akiknek a szándékos, vagy súlyosan gondatlan magatartása a biztosító mentesüléséhez vezethet. A szerződés perben releváns rendelkezése szerint a biztosított, a biztosított vezetője, tagja, vagy szerve által okozott károk vezethetnek mentesüléshez. A perbeli szerződés szerint biztosítottnak - a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint - a felperes tekinthető, aki az **E.** Zrt. szerződő fél szerződéses alvállalkozója. Olyan értelmezés azonban - erre irányuló eredményes bizonyítás hiányában - nem tulajdonítható e szerződéses rendelkezésnek, hogy a felperes mint szerződéses alvállalkozó közreműködője (**C.**, akinek egyébként a felperessel fennálló jogviszonya sem nyert tisztázást), és annak alvállalkozója (**m.-i** gyártó) biztosított volna a perbeli biztosítási szerződésben, és ezért az ő gondatlan magatartásuk mentesülést eredményezne az alperes számára. A felperes kötelmi felelőssége az alvállalkozóért (Ptk. 391.§ (3) bekezdés) illetve a közreműködőért (Ptk. 398.§) közömbös az alperes mentesülése szempontjából, e felelősségnek csak a felperessel kötelmi jogviszonyban álló fővállalkozó felé fennálló felelősség szempontjából van jogi relevanciája, és a felperes éppen e fennálló - és nyilvánvalóan általa is elismert - kötelmi felelőssége

miatt indította meg maga ezt a pert. Az alperes mentesülését csak a biztosítási szerződésben megnevezett személyek súlyosan gondatlan magatartása eredményezheti, ezek között pedig sem a C., sem annak m.-i alvállalkozója nem szerepel. Ebből pedig az következik, hogy kizárólag a felperes - a felperes vezetője, tagja, szerve - magatartását lehet a mentesülés szempontjából vizsgálni. A felperes a fővállalkozóval megkötött szerződésében TBM-2B211T típusú gázturbina leszállítására és üzembe helyezésére vállalkozott, a kár bekövetkezésében közreható, mentesülést eredményező magatartás is e körben vizsgálendő, azaz, hogy a felperes a - nyilvánvalóan nem általa gyártott - gázturbina, illetve annak részegységei leszállítása és üzembe helyezése során a foglalkozás szabályait súlyosan megsértette-e, és a kár ez okból következett-e be.

A perben az a tény megállapítható volt, hogy a kárt az okozta, hogy egy M6-os anyacsavar - idegen test - a turbinába került a felette lévő égéslevegő beszívó rendszerből. Azt a tényt, hogy a csavart a felperes szándékosan helyezte el a rendszerben, maga az alperes sem állította. Az az oksági kapcsolat merülhet ezért fel, hogy a csavart a felperes az összeszerelés során véletlenül hagyta a rendszerben, azaz elvesztette, e tény sem nyert azonban bizonyítást, mert még az sem volt megállapítható, hogy a csavar a gyártás és összeszerelés mely fázisában kerülhetett az égéslevegő beszívó rendszerbe, a C. gyártási folyamatában, a felperes összeszerelési, üzembe helyezési folyamatában, vagy ezt követően, az elvégzett ellenőrzések után, a perben igénybe vett szakértők ugyanis egyik lehetőséget sem zárták ki. Annyi volt csupán megállapítható a perben, hogy az égéslevegő beszívó rendszerbe bekerült anyacsavart a felperes a próbaüzemet megelőzően nem találta meg, ha megtalálta volna, akkor a kár nem következett volna be. A kár bekövetkezésének releváns oka ebből a szempontból az a felperesi mulasztás lehet, hogy a csavart nem találta meg, önmagában azonban az a tény, hogy felperes a csavart nem találta meg, nem elégséges az alperes mentesüléséhez, ahhoz az alperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a felperes a csavart azért nem találta meg, mert a foglalkozás szabályait súlyosan megszegte.

A polgári jog a foglalkozási szabályt nem definiálja, miután e fogalmat nem is használja, és nem határozza azt meg a biztosítási szerződés sem. A büntető jogban, a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés törvényi tényállása értelmezése körében a bírói gyakorlat azt az álláspontot alakította ki, hogy foglalkozási szabályt jogszabályok előírásai, hatóság rendelkezése, munkaköri előírás, üzemeltetési szabályzat, egyéb műszaki technológiai előírás, foglalkozás gyakorlásával kapcsolatos tudományos szabályok állapíthatnak meg, de foglalkozási szabálynak minősülhet a kialakult szakmai gyakorlat is.

A felperes a helyszíni összeszerelési, üzembe helyezési munkákat végezte el, számára e tevékenységre foglalkozási szabálynak tekinthető előírást saját protokollja (É. megnevezésű Projekt), illetve a C. telepítési útmutatója tartalmazott, azonban sem a saját protokollja, sem a telepítési útmutató nem tartalmazott olyan követelményt, hogy a helyszínre összeszerelt állapotban leszállított, leponyvázott elemek rejtett zugait - melyek ellenőrzésére és tisztítására a gyártási folyamatban

kellett, hogy sor kerüljön a C. saját, reá, és nem a felperesre kötelező útmutatója szerint - alpinista technikával, flexibilis tükrök, endoszkóp igénybevételével - melyre technikailag a felperes sem ennél a munkánál, sem a korábban szerelt két turbinánál nem volt felkészülve - újból ellenőrizze. J. - aki már több azonos, de más teljesítményű turbina helyszíni összeszerelésénél részt vett, és így pontos ismerettel rendelkezik a munkafolyamatokról - maga is úgy nyilatkozott, hogy a kész, leponyvázott elemek helyszíni újbóli átvizsgálása nem tartozott sem a protokoll, sem a telepítési útmutató ellenőrzéssel kapcsolatos művelete közé, az elemeket gyártó cég, aki a szállításra azt előkészítette, mindezt már elvégezte. Nem lehet ezért a foglalkozási szabályok megszegésének tekinteni azt, hogy a felperes különleges technikai felszerelést igénylő módszerrel a légbeszívó berendezés rejtett zugait nem ellenőrizte, így ez a tény az alperes mentesüléséhez alapul nem szolgálhat.

Kétségtelen tény, hogy a felperesnek volt ellenőrzési kötelezettsége mind a saját protokollja, mind a telepítési útmutató szerint, azt azonban az alperes nem bizonyította, hogy a felperes ezen ellenőrzési kötelezettségét - mint foglalkozási szabályt - súlyosan megszegte, és ezzel okozati összefüggésben következett be a kár. A telepítési útmutató szerinti tisztítási feladat - a tényállásban részletezettek szerint - a levegő beszívó rendszer egyik elemének, a beeresztő rendszernek - pontosan megnevezett részegységek rászzerelését követő - tisztítása volt, nyilvánvalóan a rendszer szerelése, összeállítása során keletkezett esetleges szennyezésektől, hogy ebben a felperes bármit mulasztott volna, nem nyert bizonyítást. A felperesi protokoll az összeszerelés munkafázisai között a 4.1.2. pont alatt az alkatrészek vizuális ellenőrzésének kötelezettségét tartalmazza, hogy e kötelezettségének a felperes nem tett volna eleget, semmi nem bizonyítja. Az tény, hogy az ellenőrzés során az anyacsavart nem vették észre - ha az egyébként látható helyen volt, akkor azért mert nem látták meg, ha pedig rejtett zugban volt, akkor azért, mert a mozgatások során nem esett ki, és speciális technikával - a nehezen, vagy egyáltalán nem ellenőrizhető - rejtett zugokat, amelyek ellenőrzésére a gyártás folyamatában került sor, újra nem ellenőrizték - semmiképpen nem tekinthető súlyos foglalkozási szabályszegésnek, amely az alperes mentesülését eredményezné. Mint ahogy azt a felperes helyesen kifejtette, éppen az ilyen eseményekre, kockázatokra kötődött a perbeli biztosítási szerződés.

Megjegyzni a másodfokú bíróság, hogy egyébként az elsőfokú bíróság a foglalkozási szabályok megszegését nem is vizsgálta, általában vizsgálta a „súlyos gondatlanságot”, anélkül azonban, hogy a gondatlanság és a súlyos gondatlanság közt különbséget tett volna, figyelmen kívül hagyva a bírói gyakorlatban e körben kialakult elveket is. A súlyos gondatlanság általában is csak akkor áll fenn, ha a gondosságnak olyan feltűnő elhanyagolása állapítható meg (BH2009.210), amely már közel jár a szándékossághoz. Ha feltételezzük is, hogy a felperes gondatlan volt, mert a gondatlanság tényállását kimerítheti az a magatartás is, amely a gondosság helytelen megválasztásában vagy minimumában nyilvánul meg, ez azonban nem jelent egyet a súlyos gondatlansággal. (BDT2002.641) Mindemellett az elsőfokú bíróság anélkül minősítette a felperes mulasztását súlyos gondatlanságnak, hogy azt a perben beszerzett szakértői vélemények bármelyike

így minősítette volna. A szakértői véleményekből csupán a következtetés vonható le, hogy kellően gondos ellenőrzés esetén a csavart észre kellett volna venni, a kellő gondosság hiánya azonban nem azonos a súlyos gondatlansággal.

Az alperes a fentiek okán nem tudta bizonyítani, hogy a bekövetkezett kár megtérítésének kötelezettsége alól mentesül, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének Pp. 253. § (2) bekezdése alapján történő megváltoztatásával a Pp. 213. § (3) bekezdése szerinti közbenső ítélettel az alperes biztosítási szerződésen alapuló helytállási kötelezettségét megállapította. Az összecszerűség körében az elsőfokú bíróságnak kell a további eljárást lefolytatnia, és határozatot hoznia. A másodfokú bíróság hatályon kívül helyező rendelkezése az elsőfokú bíróság ítéletének perköltség rendelkezésére is kiterjed, ezért az elsőfokú bíróságnak az elsőfokú perköltségről az eljárást befejező határozatában kell döntenie.

A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 4/2009.(XII.14.) PK vélemény II/3. pontja értelmében ítélet elleni fellebbezési eljárásban hozott közbenső ítélet esetében a perköltség mindkét félre kiterjedő megállapításának van helye, mert ez a döntés rendszerint együtt jár az elsőfokú ítélet részbeni hatályon kívül helyezésével, és emiatt a Pp. 252. § (4) bekezdését kell alkalmazni. A másodfokú bíróság ezért a másodfokú eljárásban felmerült költséget megállapította a Pp. 252. § (4) bekezdésére figyelemmel, ennek viseléséről is az elsőfokú bíróságnak kell az eljárást befejező határozatában döntenie.

P é c s, 2015. december 9.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró